

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

„GLASUL DOBROGEAN“

Органъ на Българското малцинство отъ Румъния

АБОНАМЕНТЪ
 За една година . . . 300 леи
 За 6 месеца . . . 150 „

Адресъ: Glasul Dobrogean str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

2 0 0

Вестникъ „Добруджански гласъ“ излиза вече 200 пжти. Това минало ни дава правото на кратка равностмѣтка.

Органътъ на Българското малцинство отъ Румъния има вече всичкото основание да отговаря на предназначението си.

Проникналь и въ най-затнѣнитъ краища на Кралството, кждето живѣятъ българи, „Добруджански гласъ“ успѣ да палне фанела на народностната свѣстъ, да ободри сърдцата и да затвърди гордостята и съзнанието на племенно достойнство.

Буденъ стражъ предъ прага на гражданскитъ права и интереситъ на тия, които го издигнаха като свое знаме, „Добруджански гласъ“ непрекъснато следѣше и най-малкитъ подробности, засягащи българското малцинство.

Издигналь се надъ личнитъ дразги и вдѣкновень отъ голѣмия идеаль за организираното обединение на всички българи отъ Румъния, вестника се превърна въ трибуна, отъ кждето всѣ

ки ревностенъ и некрень нашъ деятель можеше да искаже своитъ гледища по палящитъ въпроси на нашето ежедневиѣ.

Следвайнн неотклонно една строго опредѣлена линия на поведѣние „Добруджански гласъ“ можа да се наложи, като авторитетенъ изразителъ на нашитъ тажнениа, което се доказва отъ отношението къмъ вестника на официалнитъ власти, румънския и малцинственъ печатъ, а сжщо така отъ вниманието, което му се засвидетелствува отъ най-сериозни кръгове въ странство.

Но най-голѣмата придобивка на вестника е обстоятелството, че спечели сърдцата на българитъ и отъ най-далечнитъ китове на страната. Стотицитъ писма и готовността да го полувачватъ сж единственото доказателство на този фактъ.

Ето защо, днесъ не ще се намѣри добросъвестенъ българинъ, който да не потвърди съ решителностъ, че наистина, „Добруджански гласъ“ е неговъ органъ!

Оправдали го...

Нашия бесарабски кореспондентъ ни съобщава следния интересенъ случай:

Жителя Василь И. Чакъровъ, българинъ отъ с. Бешалина, Кахулску окръгъ, е билъ арестуванъ преди две години въ Букурещъ, кждето е работилъ като зидаръ. Нешастния синъ на задунавската областъ е билъ обвиненъ въ престѣпление, за което и хаберъ нѣмалъ, обаче неговитъ протести сж останали безъ последствие.

Они денъ се разгледала отъ апелативния съдъ отъ Галацъ жалбата на Чакъровъ. Следъ разпита на свидетелитъ и продължителни разисквания, се доказала вълната невинност на българина. И ето, следъ двугодишно престояване въ затвора, невинния нашъ братъ бива освободенъ.

Гръшката била на жандарма. Две години затворъ за неизвършено престѣпление, а авторитъ на кървави злодѣяния се разхажда въ свободни изъ улицитъ и сж живи предизвикателства спрямо възмутената обществена свѣстъ...

Дъщерята на Троцки не е убита

Съветската агенция „Тасъ“ опровергава съобщението, че зетя и дъщерята на Троцки били убити въ Москва.

Малко безгрижие!

Предаваме лаконически тѣй нареченитъ главни, принципалчи и актоелни въпроси, които понастоящемъ се говорятъ въ нашитъ кафенета:

Въ ловджийското кафене — то се знае — говори се за ловното праздненство, но ако се услухате по-внимателно, ще чуете: единъ заякъ — бумъ, пълпѣтъкъ — думъ, думъ, гарги — дракъ!. Моето куче, твоята кучка, прицелихъ се, гръмнахъ — заякъ за барута!. Въ Джорьовото кафене [Пе-

лешъ) се говори, че Националь-цѣбриститъ утре идватъ на властъ, ама... Ако се услухате, ще чуете: Леонъ... ние... гара... ние... Ципъреску... харча-парча, дай една цигара!..

Въ Палъковото кафене не се говори. Тамъ се чува: дубара... плаша ли се 25 лей тротоарна такса? Епъ - екъ... криза ли? Шешъ-бешъ... кой, Хитлеръ ли? Да имашъ да вземашъ... Въ Испания... Марсъ! Мерси!.

Единъ забравенъ законъ

Отъ 22 години насамъ румънското законодателство създаде редици закони по отношение Четиригълника: закона за организация на Нова Добруджа, претърпяль редица видоизмѣнения презъ 1914, 1921, 1922, 1924 и 1920 г., целящъ иземването една трета отъ земитъ на мѣстнитъ жители, достигайки се до последното измѣнение на членътъ му 18, съ което се забрани на румънскитъ граждани отъ български произходъ да купуватъ земи; закона за колонизацията, закона за военното положение и др.

Но има единъ румънски законъ, гласуванъ презъ 1909 год. и отчасти видоизмѣненъ презъ 1912 г. нареченъ Законъ за политическитъ права на жителитъ отъ Добруджа, който и до

сега не е отмѣненъ и следователно остава въ сила.

Е добре, този законъ изрично постановлява, че всички румънски поданици отъ Добруджа, независимо народностния имъ произходъ и въроизповѣданието, сж пълноправни граждани, които трѣбва да се третира вътъ еднакъ, както отъ румънскитъ закони, така и отъ изпълнителитъ имъ“.

Ние смѣтвие, че е време да разтворимъ прашнитъ страници на тая забравена рожба на букурещкия парламентъ и посочимъ на всѣки редъ, който тѣй повелително разпорѣжда да се зачитатъ политическитъ права на жителитъ отъ Добруджа, защото и тѣ сж румънски поданици, защото и тѣ сж свободни хора...

ЕДИНЪ СЛУЧАЙ

Колониста - македонецъ Николай В. Рошу, придруженъ отъ колониста Ионъ Недѣлко, се яви въ нашата редакция, за да ни направи следното необикновено оплакване:

На 10 т. м. сутринтъ, бидейки на нивата си, една група отъ десетина колониста-македонци, въоръжени съ сѣпи и желѣза го нападна. Между хищнитъ нападатели жертвата разпозналь братовчеднитъ си: Атанасе Николае Дика, Василе Рошу, Димитъръ Кона и Анастасиу Рошу. Тѣ повалѣ на земята еродника си и съ зверска свирепостъ започватъ да го налагатъ кждето сварятъ. Разбиватъ му главата и му счулватъ лѣвата ржка. Спуска се минаващия покрай нивата колонистъ отъ старото Кралство, Ионъ Недѣлко и ед-

ва успѣва да избави отъ сигурна смъртъ сѣселянина си. Качва го на каруцата си и го довежда въ града.

Малко отъ миналото

Дѣшле въ града, нещастния пребитъ Н. Рошу прави оплакване до прокурорския паркетъ, въ което посочва следнитъ работи:

Нападателитъ му сж били привърженици на забранената „Желѣзна гвардия“. Тѣ сж го увещавали да се запише въ организацията имъ и да се присъедини къмъ самоволията и дейността имъ, насочена срещу мѣстното българско население. Николае Рошу е отказаль.

Горепосочената банда е тероризирала цѣлото село. Тя е взела отъ жителя Господинъ Кискиновъ 2000 лей

нападнала е дъщерята на Ненчо Стояновъ, която едва е била спасена отъ позорния актъ, постоянно е безчинствувала въ селото и т. н.

Жалвацията се настоява да се взематъ най-строги мѣрки срещу тия доказани агентъ-провокатори, инъче ще се види принуденъ да търси самъ срѣдства за самозащита.

Трѣбва да отбележимъ, че театъра на тия грозни сцени е с. Суючукъ, само на 3 км. разстояние отъ гр. Базарджикъ.

ВОЙНАТА ВЪ ИСПАНИЯ

Споредъ последнитъ получени съобщения, победата на възтанитъ въ гражданската война отъ Испания е решително къмъ тѣхната страна. Споредъ тѣхъ понастоящемъ цѣлата борба е насочена противъ столицата Мадридъ.

ГРАЖДАНИТЪ СЕ ОПЛАКВАТЪ

Гражданитъ се оплакватъ. И съ право. Не знаемъ това дали знаятъ висшитъ надлежни власти, защото гражданитъ, които ни молятъ чрезъ вестника да обърнемъ вниманието имъ, казватъ, че тѣхнитъ оплаквания оставали безъ резултатъ.

Въ махалата Джебизликъ (около гарата) бирницитъ и тѣхнитъ агенти събирали данъцитъ, по начинъ, който нито е законенъ, нито е човѣшки. Първо, тѣ не приемали помалки суми, освенъ данъка за

цѣлата година. Второ, безъ никакво съобщение, пристъпвали къмъ изпълнение. Трето — най-важното — въ отсъствието на данъкоплатеца, отваряли съ специаленъ ключъ вратитъ, а въ случай, че това не имъ се удавало, счулвали ги и задигали каквото намѣрять. Държимъ на разположение нѣколко имена и адреси, които въ идния брой ще изнесемъ съ подробности, както и имената на фискалнитъ органи.

Знае ли това г. финансовия началникъ?

По стъпките на нашите предшественици

отъ ЛЮБЕНЪ П. СТАНЧЕВЪ

Бродейки изъ забравенитѣ кжтове на а родина азъ неволно се натъквамъ на паметници и свидетелства, които разкриватъ романтиката на една епоха, когато горди люде сж смѣтали за честь да подчертаятъ своя народностенъ произходъ и да завещаятъ на приемниците си нѣкоя свѣтла дата, сякашъ прозрѣли презъ тъмната на бждешето тѣй свидетелствата отъ това...

Въ старитѣ, орѣфани тевтери на чифлика отъ с. Вичево, спасовска община, балчишка околия, намѣрихъ едно парче корава хартия, на което стоеше единъ черенъ печатъ: елипсовиденъ, въ началото една звезда, после три букви, красиво издѣлбани: **К. П. Т.** [вѣроятно инициалитѣ на нѣкое име], а отъ долу: цвѣтенце, датата **1812** пакъ цаѣте и жгловатъ знакъ. Нѣма съмнение, че това е печата на просвѣтенъ българинъ, вѣроятно нѣкой отъ нѣбгашнитѣ стопани на чифлика. Подобни печати се срещатъ начесто изъ България.

Но азъ съмъ още подъ поразителното впечатление на едно неочаквано откритие: когато се ровѣхъ въ тѣй богатата архива на старото българско село Карапча, азъ се натъкнахъ на една бележка, написана върху единъ руски Апостолъ съ славянски букви, а чисто български слова:

„1797 Нулж—9—Карапча—Плени са Акамджие и са разсваха околний сила отъ злодейци голѣмъ страхъ и трепетъ на христѣнитѣ гонеха се отъ противна ржка утѣ дѣту поминаха прахъ и пепель правяха“.

Тази многоценна бележка разкрива една отъ печалнитѣ страници на нашата история и единъ отъ тѣй много обреченитѣ моменти на терзания и гнетъ на нашитѣ предшественици.

Въ сжщото село открихъ единъ списъкъ на учителитѣ-българи презъ турския режимъ: 1) 1842—Попъ Теодосий, 2) 1850—Курти Вълчановъ, 3) 1868—Никола отъ Аджемъ, 4) 1869—Илия Панталеевъ отъ Котель, 5) 1872—Вълчанъ Ивановъ отъ Ямболъ, 6) 1875—Кирилъ Поповъ (попъ Теодосиевъ синъ), 8) 1876—Стефанъ Б. Загурский отъ Сливенъ и 8) 1877—Панайотъ Христовъ отъ Котель.

На листъ отъ тевтеръ, донесенъ ми отъ свещ. Цицовъ отъ Шабла чета: „1808 Даръ, с: к: с: Методия утѣ Колю Тодуровъ блана (не се чете) супруга его Вада“ следватъ два знака неясни.

Инициалитѣ С: К: С: Методия — означаватъ, че дара е билъ направенъ въ

честь на двамата български равноапостола св. св. Кирилъ и Методия. Но какъвъ е билъ дара и по какъвъ поводъ е билъ направенъ, остава неизвестно. Знаменателенъ и крайно важенъ е факта, че докато въ другитѣ крайща на България славянскитѣ просвѣтителѣ не сж биле така още тачени, тѣ сж биле предметъ на вдъхновено поклонение за нашитѣ благородни и тѣй свѣтло вдъхновени праѣди отъ Добруджа...

Отъ Силивѣра ми изпратиха много важни сведения. Ще ги изнесъ следъ като ги провѣря на мѣстопроизходението имъ. Горещо желая тази скромна лѣтопись да пази най-ценното и тѣй достойно за славното ни минало качество: правдоподобността.

Искрено благодаря на десеткитѣ сънародници, които съ такава трогателна ревностъ бързатъ да ме снабдятъ съ документи, реликви и свидетелства отъ миналото ни.

ГЕРМАНИЯ НАСТОЯВА

за своитѣ колонии

На 9 т. м. въ гр. Нюрнбергъ, Германия, се е състоялъ 8-я конгресъ на Национал-социалната партия, на който освенъ г. Хитлеръ сж всички военни и цивилни водители на Германия, сж присѣтствували и много представители на чуждитѣ държави. Откриването на конгреса бѣ очаквано съ напрегнато внимание отъ цѣлото европейско

обществено мнение, тѣй като, както въ предшествуващитѣ конгреси, така и на тоя, водителитѣ на днешна Германия излагатъ поведението и становището на Германия къмъ вътрешната и външна политика на страната. Тия изявления отъ година на година ставатъ по-резки и по-опредѣлени.

Въ станалия конгресъ отъ

ОКОЛО ИЗСЕЛВАНЕТО НА ДОБРУДЖАНЦИ

„Универсулъ“ отъ вчера, съ тлѣсти букви помѣства една статия, съ която остро порицава българското малцинство отъ Румъния, подчертавайки обстоятелството, че „ако въ Румъния е толкова зле за българитѣ, защо изселилитѣ се добруджанци сега се връщатъ въ Румъния, като при това знаятъ, че ще бждатъ сждени за незаконно минаване на границата?“

Кореспондентътъ на „Универсулъ“ пакъ умува и вземайки подъ внимание нѣколко изолирани случаи, подвежда подъ единъ общъ знаменателъ цѣлото българско малцинство. Освенъ това, остро се нападаатъ „водителитѣ“ на българщина: та отъ Добруджа, които били увещавали своитѣ сънародници да напуснатъ родината си и да идатъ въ България, кждето всичко било отъ хубаво, по-хубаво!

Ние не разбираме какво искатъ и какво иматъ г. г. кореспондентитѣ на „Универсулъ“ съ румънскитѣ граждани отъ български произходъ. Защото, ако има кой да увещава бълга-

ритѣ да се изселватъ бацинията си, то това най-малко не сж българска хора, които служатъ съвсемъ чужди интереси, които ние отъ край въ най-строга сме осждаме. Водителитѣ на българщина никога не сж преставали да увѣряватъ добруджанци, че връщатъ голѣмо стжпление, ако се изселватъ.

Българитѣ много до знаятъ последствията изселването. Случаитѣ прибързанитѣ изселвания, обаче, никога не били примамнитѣ перспективи, че въ България ще намѣрятъ златни планини. Тѣ тж имали своитѣ дълбоки причини изселването само на неистинитѣ чедата добруджанци.

Българинътъ знае ната на земята, завелъ на му отъ дѣди и праѣди. Раздѣлянето съ е равносилно на самобийство.

Други, съвсемъ други причинитѣ на прибързанитѣ изселвания, повтаря г. г. кореспондентитѣ „Универсулъ“, вѣрваме ги знаятъ.

9 т. м. отъ прочетената речъ на вожда Хитлеръ, извличаме следното: — „Въ името на правото на животъ на германския народъ, ние искаме нашитѣ колонии. Изпълнението на тази програма е тежко, но въпросътъ е за енергия, а ние, германцитѣ, отдавна заличихме отъ речника си думата „невъзможно“. Германскитѣ колонии? Ето единъ въпросъ повече въ международнитѣ отношения въ полза на мжчнотитѣ.

ЗИМНИЦА

ЗА СЕМ

мѣстна бѣлокласа селектирана „Добруджанска“ Количество отъ 3 вагона

Продава стопанството **Н. КОСТОВЪ** — Арабадж

Цена 25 на сто надъ пазарна

Чети и разпространявай **Добруджански глас**

БЪШЕ ТО!

Госпожа Недѣлна Савова придружи дъщеря си до пжтнитѣ врата, маде й нуждитѣ наставления, постоа малко и съ бавни крачки се върна и влѣзе въ стаята. Отпусна се на стола до прозореца, разгъна вестника безъ да го погледне и зарѣя погледъ нейде въ една неопредѣлена точка. Лжчъ отъ слънчева свѣтлина се промъкна презъ гжстия клонакъ на акацията, весело заигра о полирования рѣбъ на гардероба, а голѣмиятъ стеничъ часовникъ звѣнна единнадесетъ.

— Единнадесетъ! — въздъхна г-жа Савова и доволна усмивка заигра по устнитѣ й.

Утре по това време врати-

тѣ на кжщата й ще се отворятъ и въ широкитѣ и хубаво наредени стани ще нахлѣтатъ другаркитѣ на Юлия — малко но шумно празненство, по случай осемнадесетъ годишнината на палатата й дъщеря, Юлия. Осемнадесетъ години — каточе ли вчера е било... Споминитѣ я задушиха. Вестникътъ падна на земята. Подпрѣ глава и затвори очи. Чувствуваше една лека и приятна умора, която на трѣпки-трѣпки полазваше по цѣлото й същество и я унасяше въ сънно съзерцание. Така тя би стояла дълго време, ако тѣй настойчиво не се чукаше на вратата. Тя стана и отвори. На вратата застана непознато лице,

добре облечено, съ снѣжно побѣляла коса — човѣкъ на доста напреднала възраст.

— Извинете, госпожо — леко и учтиво се поклони непознатия — още веднажъ ви моля да ме извините за причиненото безпокойствие, но трѣбваше да изпълня едно обещание...

Госпожа Савова отначало се възмути, но веднага се облада и само се усмихна безъ да отговори. Въ гласа на чужденеца имаше лѣщо близко, познато, лицето бѣ познато, но... Тя го поклони и затваряйки вратата се силѣше да си припомни кога и кжде е имала случая да види такова лице, но напразно. Непознатия любезно прие поканата и удобно се настани на стола срещу нея.

— Годиинитѣ и времето сж врагове на паметъта — пре-

кжсна мълчанието непознатия — ето, ний тѣй добре се познаваме, а сега виждате ли, чужди сме. Впрочемъ, позволете да се обесня. Преди това, обаче, трѣбва да изкажа радостта си, че ви виждамъ и че ивамъ да изпълня едно обещание, дадено преди двадесетъ години, ако си припомните...

— Но, Боже — Господи — възкликна непринудено г-жа Савова — азъ ви познавамъ, вѣрвайте ми, но не мога да си припомня...

— Точно така, както бѣхме говорили преди двадесетъ години, г-жо. Но годиинитѣ минаватъ, старостъта, съ немощната си ржка, заличава миналото, руши хубавитѣ спомени, награвва ни грижитѣ и ни тласка въ предѣлитѣ на забравата. Ето, вие вече далечъ сте минали задъ тоя пре-

дѣлъ — още не можете да познаете... Припомнете се преди двадесетъ години в бѣхте млада, весела и хубавейка на 24 или 26 години. Азъ бѣхъ съ двадесетъ години по-старъ отъ васъ. Тогава, сена върху вѣчно трептящи криле на вѣчната младостъ вие непрестанно пѣхте и та цувахте, живѣхте въ пълна безгрижностъ и решително вѣрвахте, че никога старостъта нѣма да ви навести. А сега виждамъ, че косата ви побѣляла, по лицето ви играятъ бръчкитѣ на старостъта, краката ви несигурно стжватъ и ако се не лжжа, ржчтѣ ви треперятъ... Моля, припомнете си: преди двадесетъ години точно така говорихме, или по-право, така бѣхъ пророчувалъ. Припомнете се: това бѣше на брѣга на морето презъ едно хубаво кжсно лѣ-

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВОТА

Борба за собствени училища

Като че ли ни е оставено в наследство да се обменяме едни други.

Училищата ли ни затворихте — дръжте ги, напоятелни виновни; да ги затворим, да ги накажем, да ги изградим, да ги изградим. Нещо ли застроихме, стига то да е за обществена цел — не е на място, не е удобно, няма възможност... Кой е виновникът? Търсят се най-големи подробности, нахвърляме се върху му, обезличаваме го — ако би било възможно да го унищожим. Не се е взела у нас абсолютно нито една инициатива, която да бъде остро критикувана, а инициаторите или организаторите не бждат прикрити едва ли не на лозорния стълб.

По една или друга причина, така си е било до сега — да се отказваме едни други и да приписваме всички на собственото си и лично азъ, най-добрият качества и заслуги. Това е, може би, в природата на насъ, добруджанци, или пък ни липсват личности с високо издигнато, големо азъ, което да ни накара, да ни внуши, че това азъ е и трябва да бъде надъ всички ни и че всичко каквото направимъ е добро за всички ни.

Голъма грешка правимъ и не сме прави въ обвине-

нията си, като приписваме всички ежедневни напаяни ни от мнозинството удари, че се нанасят тѣ само на насъ и че отговорността трябва да се носи от едни или други личности, или впрегнавали се общественици да ръководят нѣкои наши обществени работи.

Ударитѣ върху народностните малцинства сж отъ всички мнозинства. Тѣ сж ежедневни, ежесчасни и ежесминутни. Мнозинствата употребяватъ всички усилия да ни разсиятъ и да ни ударятъ право въ сърцето съ смъртоносенъ ударъ. Цѣлата малцинствена преса въ и вънъ отъ Кралството е препълнена съ редица незаконности отъ страна на мнозинствата. Това е фактъ, който ще се потвърди и днесъ въ Женева предъ Конгреса на Малцинствата.

Не се ли мжчи Италия да задуши австрийцитѣ отъ Тиролъ? Не тжпче ли германскиятъ ботушъ поляцитѣ отъ Силезия? Не стѣга ли Чехословашко връвѣта на шията на нѣмската миноритарна партия? Не накара ли Сърбия въ Македония да пици и детето въ утробата на майката българка? Не употреби ли Полша всички усилия да смачка украинското и бѣлоруско малцинства?

Само че всички тия мал-

цинства иматъ предъ себе си само единъ единственъ противникъ — мнозинството. Тѣ не се дѣлятъ на лѣви и дѣсни, не се отдаватъ на разни чужди за рѣда и името си богато платени идеи, а въ борбата си се хвърлятъ най-чистосърдечно и искрено, като употребяватъ всички позволени отъ законитѣ средства за добиване правата си.

Като последенъ — най-прѣсенъ примѣръ, имаме бѣлоруситѣ отъ Полша: тѣ сж организирани по типа на нашитѣ културни общества, които издържатъ училища, еамо че въ парламента сж имали до сега между 4 и 12 депутати. Съгласно нѣкои членове на полскитѣ закони, полското правителство се е опитало да разтури културнитѣ организации, за да сложи ръка на училищата. Цѣлокупното, обаче, бѣлоруско малцинство застава като единъ на своя постъ. Ежедневно делегациитѣ сж сновели до Варшава и обратнo, вземали сж ауденции отъ всички министри, отишли сж до председателя на републиката; основали специално издание на вестникъ, който билъ на нѣколко пѣти спиранъ и конфискуванъ, докато най-после спасили всичко, каквото трябвало да се спаси.

Така разбиратъ и така се защитаватъ не само бѣлоруситѣ, а почти вси-

следъ гостенина, г-жа Савова бѣ обладана отъ неизказана радост и чувствувахе се подмладена. Забрави болкитѣ въ краката си и пожела да танцува — като тогава. Сякашъ споменитѣ я върнаха съ двайсетъ години назадъ и тя прегърна дъщеря си и се понесе въ лудъ танцъ. Ала се завъртѣ само нѣколко пѣти, главата ѝ се заман, краката ѝ се отсѣкоха, отпусна се и се струпони върху дивана. Юлия се спусна да я дигне и помилва я нежно по лицето:

— О, старата ми майчице!..
— Бѣше то, бѣше!.. — следъ минута презъ сълзи се засмѣ г-жа Савова и се отпусна върху рамото на дъщеря си и съ тежки, бавни крачки мина въ спалнята...

Когато вратата се затвори

Я. Калиакренски

Край трѣнацитѣ

Подстрекателства

Органътъ на консервативната партия в-къ „Епока“ като нѣма да закачи своя национализъмъ [печата се въ ателиетатана „Адевърулъ“] отдалъ се на тжжни международни наблюдения.

Въ последния си брой подъ заглавие „София—Будапеща — Берлинъ“ се казватъ много неласкави работи за българитѣ, които едва ли не се смѣтатъ подпалвачи на свѣта. Вестника дори е открилъ, че българитѣ подготвяли понастоящемъ новъ съюзъ противъ Румъния, споразумявайки се съ Унгария и уповавайки се на ревизионистична Германия.

И консервативния органъ тревожно съветва да се „взематъ бързи мѣрки за възржжаване на свѣта, така че да не бждемъ изненадани въ свършена неподготовленостъ, както отъ северъ, така и отъ югъ“.

Наистина, има нѣкъде подпалвачи...

Пакъ при насъ!..

Така съска „Универсулъ“ — монитора и монополиза-

тора на национализма отъ столицата.

Завръщали се българитѣ, които сж напустнали родината си и сж избѣгали въ България, за да търсятъ тамъ спокойствие и прехрана. Съседната държава хлѣбъ не могла да имъ даде и ето децата на Добруджа преминаватъ наново границата и се завръщатъ въ родината си.

Заловени, закарани сж въ затворитѣ, ще бждатъ сждени, ще полежатъ на сѣнка, както се изразява букурещкия ежеденикъ — и ще бждатъ пуснати на свобода, за да си изкарватъ предоволно хлѣба пакъ у насъ...

И така злородствувайки вестника намира най-подходяща сгода да зачекне любимата си тема „пакъ въ България румѣнциитѣ сж преследвани и убивани“.

Дали не иска „Универсулъ“ да подшепне, което мѣничкия му, мѣстенъ, събратъ „Лежюнари“ открито препоръчва: да бждатъ убити въ затворитѣ завърналитѣ се нещастни чедата на нашата родина?..

ПО БѢЛИЯ СВѢТЪ

ОТКРИТЪ ТАЕНЪ КЛУБЪ НА НУДИСТИТЪ

Полицията на австрийскиятъ градъ Кремсъ, близо до Дунава, е открилъ таенъ клубъ на нудиститѣ, 40 — 50 мъже и жени. Тѣ се събирали пошнемъ въ единъ локалъ, където собственикътъ имъ давалъ помѣщения на пълно разположение. Следствието е установило, че сж ставали оргии и дини празненства.

Всички арестувани нудисти сж подведени подъ строгоститѣ на законитѣ на Австрия.

НАЙ-ХУБАВИЯТЪ ГЛАСЪ ВЪ АНГЛИЯ

Единъ голѣмъ английски вестникъ уредилъ напоследкъ едно допитване до своитѣ читатели: кой има най-хубавъ гласъ въ Англия? Многобройни отговори веднага

пристигнали. Читателитѣ, въ своето мнозинство, посочвали че най-хубавъ гласъ ималъ кралятъ. Неговитѣ речи по радиото били най-хубави не само по своето съдържание, но още поради благозвучния, спокоенъ и пѣвчески тонъ на гласа на владетеля и поради неговото произношение. Като последица отъ това допитване, кралятъ получилъ наградата за най-хубавия гласъ, а това много го зараждало.

ЛЖЧИ ПРОТИВЪ ЛЕТАЛА

Споредъ в-къ „Ивнингъ нюсътъ“, единъ младъ баварски физикъ е изнабралъ особени лжчи, чрезъ които се предполага, че ще могатъ да се спиратъ моторитѣ на леталата. Лжчитѣ имали действие до два километра и въ продължение на нѣколко минути можели да стоятъ магнитата на мотора. По тоя начинъ би можало да се създаде една невидима преграда за защита не само противъ леталата, но и противъ танковетѣ и бронираниитѣ коли.

Чети в-къ „Добруджански гласъ“

Ат. Цвѣтковъ

то. Бѣхме много — приятели и случайно познати. По цѣли дни бродѣхме по стрѣмнитѣ склонове и цѣли нощи танцувахме и лудувахме. Една вечеръ, следъ една дълга и уморителна разходка, изнемошѣлъ и разбитъ, азъ се преснахъ на тревата и заохкахъ. Припомнете си — колко много тогава се смѣхте на моята немошъ... Искайте да танцувате. И ме привлекохте въ вихѣра на танца — азъ едва ее държахъ, а вие непрестанно се смѣхте. Играта продължи часъ или два, не помня, но помня, като сега, какъ се присмѣхте на моята ранна старостъ. Тогава азъ ви обещахъ, че следъ двайсетъ години ще напѣря случая да ви посетя, за да ви кажа „добъръ день, бобо“ защото препирнята ни

Една скъпа загуба

Д-ръ Стоянъ К. Тюлевъ

На 9 т. м. телефона ни до-несе скръбната вестъ за смър-тѣта на съгражданинъ ни, ветеринаренъ лекаръ, д-ръ Стоянъ К. Тюлевъ, скоропо-стижно починалъ въ гр. Вар-на на 9 т. м.

Новината изненада и натъ-жи неизразимо дълбоко всич-ки ония наши съграждани и селяни отъ окръга, които сж имали случаятъ да бждатъ въ близко познание съ него, като човѣкъ, като гражданинъ и като общественъ и профе-сионаленъ деецъ въ окръга ни до Балканската война, а въ Варненски окръгъ следъ вой-ната.

Роденъ въ гр. Варна, презъ 1873 г., той е синъ на Коста-ки Тюлевъ, известенъ обще-ственъ деецъ отъ преди и следъ освободителниятъ пери-одъ въ Варна и на Кирекича Стоянчева, потомка на „сто-лѣтника“ ни хаджи Иванъ-хаджи Вълковъ — имена из-разяващи цѣла трогателна е-поха отъ миналото! Отъ най-крѣпкитѣ си младежки години той проявяваше най-благъ ка-чества и добра интеллигент-ностъ, която постави въ услу-га на нуждающето се тогава-ише население, като постъп-ни заедно съ плеада отъ буд-ни интеллигентни сили, като Марчо Рачевъ, Н. Цвѣтковъ и др. въ Букурещкото Висше Ветеринарно училище (Școala Superioră de medicina veterinară) подъ покровителст-вото и ръководството на тога-вашия директоръ на това уч-илище Йонъ Попеску и про-фесоръ Лакустану. Курса по специализация довърши въ гр. Пиза (Италия), отъ гдето жа-денъ за научна професионална дейностъ, се постави въ услу-га на нашето население къмъ 1898 година, като бѣ назна-ченъ за Добришки околийски ветеринаренъ лекаръ. Той бѣ първиятъ дипломиранъ вете-ринаренъ лекаръ въ този край и всички, които сж го позна-ли и сж имали случай да сле-дятъ неговата дейностъ, видѣ-ха тогава въ духа на каква идеалностъ, съ какъвъ благъ характеръ, другарска обичъ, преданностъ и професионална добросъвестностъ и вещина изпълнява своята мисия, презъ време на която за пръвъ пътъ стана достъпна за население-то научна ветеринарната меди-цинска помощъ. Той идеали-зира тая си мисия, вложи и елегантностъ въ нейното име; това очуди населението и го привърза къмъ него, той не съглеждаше въ професията си лично сръдство за користоло-биви лични облаги, а завла-дяваше душитѣ, като влагаше въ тѣхна услуга своята душа и преданностъ, като съдей-ствува за спасяването на това, което е тъй скъпо и сщещ-ствено за стопанския поми-

никъ на това население: до-битъкътъ му.

И наистина, до днесъ даже не остава нито единъ кътъ отъ това население, щото и-мето на покойния да не е о-ставило най-трогателни споме-ни отъ една висока, безкорис-тна дейностъ, която е послу-жила за назидание на поколѣ-нието.

Своята служебна дейностъ той вещь допълваше въ прак-тически резултати, придобива-ни отъ многобройнитѣ мисии, съ които биваше натоварванъ отъ българското правителство въ Русия, Италия, Румъния и други държави, гдето съ пра-во е привличалъ вниманието на тамкашнитѣ си колеги при-сключване и изпълнение на разни конвенции, като съ осо-бенитѣ си лични качества е привличалъ симпатитѣ на вси-чки и е завладалъ стопанстве-нитѣ интереси на България. Съ съдействието на бившия си воененъ колега д-ръ Иванъ Владовъ, за пръвъ пътъ презъ 1901 г. съдействува за систе-матичното популяризиране на ветеринарната наука между народа, чрезъ издаването на една Ветеринарна библиотека, подъ название „Наржна книжка по ветеринарната медицина за скотоводцитѣ“ и множество други последую-щи трудове.

Цѣлата му гражданска вете-ринарна дейностъ въ Бълга-рия следъ войната е препъл-нена съ крупни факти, които оставатъ незаличима следа на идеалностъ и безкоризненостъ.

Участувалъ въ всички вой-ни, като мобилизиранъ, подъ ужасътъ на шрапнелитѣ, той безстрашно изпълняваше дъл-гътъ си, което му навлече декорирането му лично на самия фронтъ, отъ генер. Радко Димитриевъ съ ордена св. Александъръ III степенъ, до като на края на войната до-стига до чинъ санитаренъ подполковникъ. Следъ война-та заемаше разни служби, ка-то Варненски окръженъ лѣ-каръ и др., като презъ 1931 г. бѣ пенсиониранъ.

Би трѣбвало дълго да се пише, за да се направи една пълна характеристика на тая дейностъ, перото се свени предъ подобенъ опитъ, чувст-вувайки слабостта си и боя-зливътъ да не би дори отъ студения гробъ неговата скром-ностъ да се възмути.

Ние всички отсамъ граница-та, които сме го познавали, чувствуваме голѣмата загуба, която претърпява България въ лицето на тоя незаменимъ, до-стоенъ служител на отече-ството си, добъръ и симпати-ченъ другаръ и сътъжна сми-реностъ се покланяме предъ паметъта му, като изразяваме най-дълбокитѣ си съболезно-вания предъ опечаленото му

ВѢСТИ

— Поради редица об-стоятелства, добре позна-ти намъ, създадохъ се възможности да се обла-годетелствува незаконно и несправедливо само е-динъ членъ на нѣкои се-мейства.

Ето защо, наблюдаваме печални свати и нераз-бирателства въ нашитѣ домашни огнища. Често тия семейни търкания сж вземали и взематъ сжд-боносни и най-трагични размѣри.

Отправляме горещъ по-зивъ къмъ всички добри българи да се стараятъ да ликвидиратъ неразби-рателствата си въ духа на справедливостта и взаимната съгласчивостъ.

— Въ редакцията ни постъпиха оплаквания отъ мѣстни-жители земеделци, които сж наели нивя отъ колонисти или чиновници-румънци. Макаръ, че сж платили наема на наетата нива, собственицитѣ го поискали повторно, или претен-дирали дори исполица (дѣж-ма).

Тия случаи трѣбва да ни служатъ за поука, когато и въ бждеще наемаме нивя...

— Българската църква отъ Констанца понастоя-щемъ се поправя и пре-боядисва.

Поради това известно време въ нея не ще се служи.

— Редакцията на в-къ „Добруджански гласъ“ търси деецъ вестнико-продавачъ.

— На много мѣста ца-ревицата била нападната отъ едни бубулечки, които причинявали голѣми повре-ди. За сжщата напасть се съобщава и отъ вътреш-ността на страната.

— Отъ известно време общин-скитѣ агенти събиратъ такси за тротуаритѣ. Таксата е пре-голѣма, непоносима — 25 лей на метъръ. Граждани, които и-матъ по-широко лице на зда-нията си, или на двора, дори и на праздни мѣста, плащатъ — споредъ опредѣлената так-

семејство и едничката му дѣ-щеря Костадишка! Нека мно-гобройнитѣ ордени, които гор-де кичиха гърдитѣ на покой-ния Я баща да й послужатъ като символъ на добритѣ не-гови заслуги и назидание въ нейното бждеще.

са—малко повече отъ цѣлия общински данкъ!

Следъ това вече следватъ: такса за водата, каквато нѣ-маме; такса за боклука, който на мѣста изъ града стои съ седмници не дигнатъ и пр. пр.

Знаятъ ли г. г. общинскитѣ управници, че съ тия такси премного се натоварватъ граж-данитѣ?

— Утре, недѣля, въ мѣ-стното спортно игрище, „Гло-рия В. К. Ф. Р.“ ще се състезава съ „Конкердия“ — Констанца.

— Работитѣ по построй-ката на електрическата цен-трала продължаватъ усиле-но.

— Презъ последнитѣ нѣ-колко дни изпълнителнитѣ бирнически власти упраж-няватъ голѣмъ тероръ надъ данъкоплатцитѣ, за което говоримъ обстояно на друго мѣсто въ настоящия брой.

Вѣрваме, че висшитѣ финансови власти ще се се-зиратъ отъ изнесеното.

— Ловното д-ство „Ка-лиакренски ерелъ“ съоб-щава, че по случай празд-ненството за утре, 13 т. м.

въ гората „Кобаклъкъ“ лающитѣ да го посе-да предпочитатъ ра-пътъ за с. Ени-махле.

— Земеделския Съ-катъ отъ Калиакра е въ представителството на РЕАЛИНА, най-ефика-то сръдство противъ п-нята.

Цената за редовнитѣ нове е 54 лей килогр за нередовнитѣ — 56. Складоветѣ сж въ манъ и Касъмъ при ма-нитѣ на д-ство „Соя-въ Базарджикъ — въ-диката.

— Добруджанското дентство, по случай минаването на студент и студенткинтѣ, тази черъ, 12 т. м., уре-голѣма прощална за-чай съ танци, съ бл-творителна целъ, въ-лона на „Глорри“.

Бой съ конфети, го-ми изненади — отлич-бюфетъ, специаленъ кестъръ!

Чети в-къ „Добруджански гласъ“

НОВЪ ДЕПОЗИТЪ за ДЖАМОВО

ОБИКНОВЕНИ, ЦВѢТНИ, ОРНАМЕНТНИ И МАТОВЕ. Стъкла за витрини и бюра.

ОГЛЕДАЛА СЕМЛИ И КРИСТАЛНИ.

РАМКИ отъ последниятъ моделъ „METEOR“ на прочутата фабрика

ИЗЛИВАНЕ НА ВСИЧКИ ВИДОВЕ ОГЛЕДАЛА

Посетете за увѣрение новия депозитъ

УЛ. „РЕМУСЪ“ № 6

(до плетачното ателие на Андрей Консуловъ)

ГОСПОЖИ И ГОСПОЖИЦИ

ПРОЧЕТЕТЕ ВНИМАТЕЛНО!

Да боядисвате въ къщи, е нѣщо приятно, но само когато цвѣтътъ излѣзе сполучливъ. Затова, посетете модер-но обзаведения бояджийски магазинъ на

ИВ. Д. СМОКОВЪ

Базарджикъ — до хотелъ „Владимирци“ Доставихъ най-нови цвѣтове за килими, прежди, памуци и разни текстилни материали.

ГАРАНТИРАМЪ ВСѢКИ ЦВѢТЪ!

За пълно увѣрение — по ваше желание — изпращамъ въ къщи майсторъ-специалистъ, който ще ви боядиса безплатно предмета.

Посетете и ще се увѣрите!

Търсете фирмата и не бърчайте магазина съ други!